

VRSTNIŠKA UČNA POMOČ – TUTORSTVO

Poročilo o projektu v šolskem letu 2011/2012

Vrstniško učno pomoč ali tutorstvo so v tem šolskem letu izvajali naslednji dijaki:

Makše Matej, 2. a, pri fiziki, Malenšek Simona, 2. d, pri angleščini, Zorko Manca, 2. d, pri vseh predmetih, Žnidaršič Karmen, 2. d, pri angleščini, Ilar Tjaša, 2. e, pri angleščini, Klobučar Urša, 3. d, pri francoščini in angleščini, Piletič Luka, 3. d, pri angleščini, Smole Zala, 3. d, pri francoščini in angleščini ter Čič Katja, 4. c, pri angleščini.

Navedeni dijaki so izvajali učno pomoč za dijake nižjih letnikov oz. dijake drugega oddelka istega letnika.

Kar nekaj dijakov je izvajalo tudi vrstniško učno pomoč svojim sošolcem ob spremljanju razrednika in svetovalnih delavk. To so dijaki: Kostić Lara, 1. b, pri angleščini in nemščini, Kunstek Katja, 1. b, pri angleščini in nemščini, Piletič Jakob, 1. k, pri latinščini, Kruljac Ina, 1. š, pri angleščini, Brulc Leon, 2. k, pri matematiki in fiziki, Katja Legan, 2. š, pri angleščini, Alja Planinc, 2. š, pri angleščini, Eva Jurečič, 2. š, pri angleščini, Golob Luka, 2. š, pri matematiki ter Štefančič Tina, 3. š, pri angleščini in kemiji.

V sodelovanju z razredniki smo dijakom z učnimi težavami predlagali pomoč tutorjev.

Uvodni intervju z dijaki je bil namenjen spoznavanju, uskladitvi terminov in podpisu dogovora o sodelovanju. Pred začetkom učne pomoči so dijaki tutorji pri posameznih profesorjih dobili napotke, na katerem področju ima posamezen dijak primanjkljaj.

Ure učne pomoči so potekale po predhodnem dogovoru v času prostih ur pred ali po pouku v prostorih šole. Dijaki so se dobivali v prostih učilnicah ali v čitalnici šole. Srečevali so se enkrat tedensko eno do dve šolski uri, po potrebi tudi večkrat. Občasno so se posluževali sodobne tehnologije in kakšno vprašanje razrešili tudi na daljavo.

Dijak Jakob Jan Gazvoda iz 3. c razreda, lanski tutor, se je letos na pobudo dijaške organizacije odločil za drugačno obliko učne pomoči.

Organiziral je skupinsko pomoč pri angleščini, angleško delavnico za zainteresirane dijake vseh letnikov s težavami pri tem jeziku. Sestajali so se ob petkih po pouku v prostorih na Rozmanovi ulici v Novem mestu. Delavnico je obiskovalo 10 dijakov, večina je bila dijakov tretjega letnika.

Mentorska srečanja smo imeli štirikrat, pridružili smo jih skupini ostalih prostovoljcev, ki se je sestajala na gimnaziji.

Tri dijakinje tutorke so se udeležile tudi srečanja mladih novomeških prostovoljcev, ki je v decembru potekalo na Grmu – Centru biotehnike in turizma na Sevnem.

Dijakinje tutorke na srečanju mladih novomeških prostovoljcev, foto arhiv DRPD

Uspešnost učne pomoči je bila odvisna od števila srečanj in dobrega sodelovanja med obema dijakoma. Večina tutorskih skupin se je sestajala redno, zato so bili uspehi pričakovani. V nekaj primerih pomoč ni bila učinkovita zaradi več razlogov (različna pričakovanja, nezainteresiranost s strani dijakov, ki so potrebovali pomoč).

Dijaki tutorji so na zaključnem srečanju povedali, da so se naučili, kako snov približati dijaku, dobili so izkušnjo, kako je biti v vlogi »učitelja«. Prednost vidijo v tem, da imajo dijaki z učnimi težavami možnost brezplačne pomoči. Dijakom tutorjem je bilo všeč, da so pri vrstniški učni pomoči imeli priložnost ponoviti snov preteklega letnika, da je učenje potekalo v sproščenem vzdušju. Dobili so občutek, da so koristni. Dijaki, s katerimi so se srečevali, so bili hvaležni za njihov čas in pripravljenost pomagati.

Nekatere dijake tutorje je motilo, da so se iste napake glede učne snovi pri dijakih z učnimi težavami pojavljale skozi celo leto, da niso bili vedno zbrani za delo. Nekateri dijaki z učnimi težavami so zmotno pričakovali, da bodo rezultati takoj vidni.

Vrstniška učna pomoč je utečena dejavnost na šoli, s katero bomo tudi v prihodnje poskušali dijake različnih letnikov povezati in jim omogočiti svojevrstno izkušnjo sodelovanja in obojestranske koristnosti.

Vodja projekta:
Anica Kastelec